

الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ». «بَخِيلٌ هَغَهُ خُوكِ دِي چې زه ئې په وړاندې یاد شم او درود راباندې ونه وایي

له حسین بن علی بن ابی طالب رضی الله عنهما څخه روایت دی وایې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ». «بَخِيلٌ هَغَهُ خُوكِ دِي چې زه ئې په وړاندې یاد شم او درود راباندې ونه وایي».

[صحيح دی] [الترمذي او النسائي په سنن الكبرى او احمد هم روایت کړی دی]

رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغه د نوم، لقب او صفت په اوریدلو سره پر هغه د درود نه ویلو په اړه خبرداری ورکړې او فرمایلي یې دي چې: بشپړ بخیل هغه څوک چې زه یې پر وړاندې یاد شم او درود راباندې ونه وایي، ځکه چې: لومړی: دا په داسې یو څه بخل دی چې له امله یې هیڅ شی له لاسه نه ورکوي؛ نه لږ او نه ډېر، نه پرې پیسې ورکوي او نه پرې زیات زیار باسي. دویم: دې انسان په خپل ځان بخل وکړ او په رسول الله صلی الله علیه وسلم د درود ویلو له امله یې له ثواب څخه محروم کړ؛ ځکه چې په درود نه ویلو سره یې د داسې یو حق له ادا کولو ډډه وکړه چې ادا کول یې پرې لازم و، ځکه چې امر ورته شوی او ثواب پرې تر لاسه کیږي. دریم: په درود ویلو کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم د حق یوه برخه ادا کېږي، ځکه چې هغه مور یوه کړې یو، مور ته یې لارښوونه کړې، او همغه مور د الله جل جلاله لارې ته بللي یو، او دا وحی او دا شریعت یې مور ته راوړې، نو هغه -له الله جل جلاله وروسته- زموږ د هدایت لامل دی، نو څوک چې پرې درود نه وایي هغه په خپل ځان او خپل نبی صلی الله علیه وسلم بخل کوي، او تر ټولو کوچنی حق یې نه ادا کوي.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/5403>

